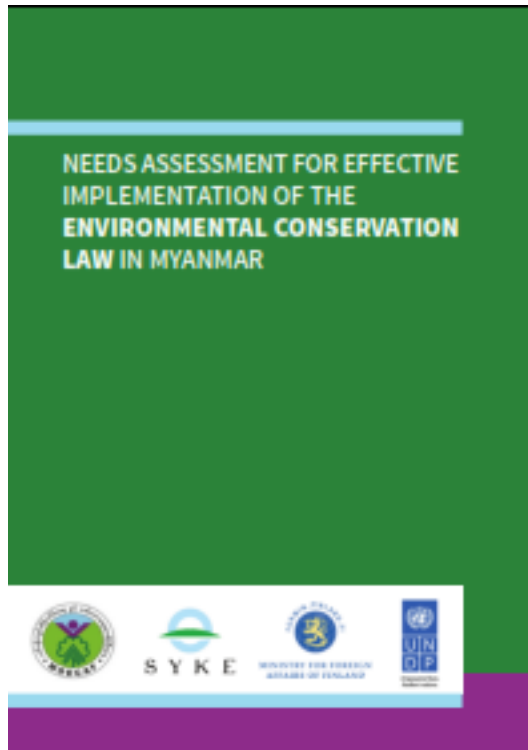

**မြန်မာနိုင်ငံ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအား
ထိရောက်အကျိုးရှိစွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက်
လိုအပ်ချက်များ စိစစ်လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း
(အကျဉ်းချုပ်)**

အစီရင်ခံစာအကျဉ်းချုပ်

လိုအပ်ချက်များ စိစစ်လေ့လာ သုံးသပ်ခြင်း၏ ချဉ်းကပ်မှု နည်းလမ်းနှင့် ခြုံငုံတင်ပြချက်

ဤလိုအပ်ချက်များအား စိစစ်လေ့လာ သုံးသပ်ရာတွင် လက်ရှိ တွေ့ကြုံနေရသည်သာမက အနာဂတ်အတွက် ဖြစ်ပွားလာဖွယ်ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှု များကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရာ၌ ခိုင်မာအားကောင်းလာစေရန် ဆောင်ရွက်ရမည့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လက်ရှိပတ်ဝန်းကျင် စီမံခန့်ခွဲမှုများ၏ အခန်းကဏ္ဍများကို ခွဲခြားလေ့လာရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် ၂၀၁၂ခုနှစ်၌ ပြဌာန်း ထုတ်ပြန်ထားသော ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေအား ထိရောက် အကျိုးရှိစွာ အကောင်အထည် ဖော်ဆောင် နိုင်မည့် နည်းလမ်း များကို သုံးသပ်ထားပြီး ယင်းသို့ အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အဓိကကျသော ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် သစ်တောရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဦးစီးဌာန၏ အခန်းကဏ္ဍကို အလေးထား ဆွေးနွေးတင်ပြထား ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအား ထိရောက်အကျိုးရှိစွာ အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အခြားဆက်စပ်ဝန်ကြီး ဌာနများ၏ ညှိနှိုင်းပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုများသည်လည်း အရေးပါကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြ ထားပါသည်။

ဤလိုအပ်ချက်များ စိစစ်လေ့လာသုံးသပ်ခြင်းကို မြန်မာ နိုင်ငံ ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်နှင့် ဖင်လန်နိုင်ငံ၊ နိုင်ငံခြားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတို့၏ ရန်ပုံငွေဖြင့် ကုလသမဂ္ဂ ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ် (UNDP) နှင့် ဖင်လန်နိုင်ငံ ပတ်ဝန်းကျင် ရေးရာသုတေသနဌာန (SYKE) တို့မှ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင် များ ပူးပေါင်း၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဌာနဆိုင်ရာနှင့် ပြင်ပမှ သက်ဆိုင်ရာ ပညာရပ်စာတမ်းများ၊ လေ့လာတွေ့ရှိ ချက်များနှင့် စီမံကိန်း အစီရင်ခံစာများပေါ်တွင် အခြေခံ၍ သုံးသပ်ထားပါသည်။ အစိုးရဌာနမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် လွတ်လပ်သော အခြားကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းမှုများလည်း အများအပြား လုပ်ဆောင်ခဲ့ ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အရပ်ဘက်လူမှုအဖွဲ့အစည်း များ၊ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍမှလုပ်ငန်းရှင်များ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ဆက်စပ်သည့် သဘောထားအမြင်များကို ရရှိနိုင်ရန်အလို့ငှာ ဆက်စပ်ပတ်သက်သူများနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမှု အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ နှစ်ကြိမ် ကျင်းပဆောင်ရွက်

ခဲ့ပါသည်။ ကောက်ယူရရှိသည့် အချက်အလက်များကို အခြေပြု၍ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်း ကာကွယ် ခြင်းနှင့် စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းအတွက် ချမှတ်ထားသော ဥပဒေဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ၊ အုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင် စီမံဆောင်ရွက်မှုများနှင့် အလေ့အထများ၊ ၎င်းဥပဒေ မူဘောင်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခြင်း အတွက် လိုအပ်သည့် အရင်းအမြစ်များနှင့် စွမ်းဆောင်ရည် များအား စိစစ်သုံးသပ်ခွဲခြားစိပ်ဖြာ လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းများ၏ ပတ်ဝန်းကျင် စီမံအုပ်ချုပ်မှုနှင့် ဆက်စပ်၍ လတ်တလော ဆောင်ရွက် ပြီးစီးမှုနှင့် လက်ရှိအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်မှု အခြေအနေများကိုလည်း သုံးသပ်ခြင်းအစီရင်ခံစာတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

စုဆောင်းရရှိသည့် အချက်အလက်အမျိုးမျိုးမှ ကွာဟချက် များနှင့် လိုအပ်ချက်များအား ခွဲခြားစိပ်ဖြာ လေ့လာရာ၌ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဓိက ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော ပတ်ဝန်း ကျင်ဆိုင်ရာစိန်ခေါ်မှုများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ မှ ပြဌာန်းချက်များပေါ်တွင် အခြေခံ၍ အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများ၊ ခေါင်းစဉ်များကို လေ့လာဆန်းစစ် ပါသည်။

- (၁) ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာမူဝါဒများကို နိုင်ငံနှင့်တိုင်း ဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်အဆင့်စီမံချက်များတွင် ထည့် သွင်း ရေးဆွဲအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
- (၂) ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှုဆန်းစစ်ခြင်းနှင့် လူမှုစီးပွား ထိခိုက်မှုဆန်းစစ်ခြင်း အပါအဝင် ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုင်ရာ ခွင့်ပြုမိန့်များ၊
- (၃) ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှုအား ထိန်းချုပ်ခြင်း၊
- (၄) ဓာတုပစ္စည်းများနှင့် ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများအား စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊
- (၅) မြို့ပြပတ်ဝန်းကျင်အား စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း၊
- (၆) ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ခြင်းအတွက် စီးပွားရေးဆိုင်ရာယန္တရားများ၊
- (၇) သဘာဝသယံဇာတအရင်းအမြစ်များ၊ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲ များနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များအား ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်ခြင်း၊
- (၈) ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာ သဘောတူညီချက်များ၊
- (၉) ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာသတင်းအချက်အလက်များစီမံ အုပ်ချုပ်ခန့်ခွဲခြင်း၊ သတင်းထုတ်ပြန် ကြေညာခြင်း၊

သုတေသနလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ် ပို့ချခြင်း၊

(၁၀) ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ တရားမျှတမှု ရရှိစေခြင်း၊

လေ့လာတွေ့ရှိရသော ကွာဟချက်များနှင့် လိုအပ်ချက်များအား အခြေခံကာ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ ပိုမိုခိုင်မာလာစေရန်အတွက် ၎င်းဥပဒေအားအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အားဖြည့်ပေးရမည့် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ခြင်း၊စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ခြင်း၊သတင်းအချက်အလက်များစီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ စောင့်ကြည့်ခြင်း၊ စွမ်းရည်နှင့် သုတေသနများဆောင်ရွက်ခြင်း၊အများပြည်သူပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိစေခြင်း စသည့် လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာ၌ အဓိကကျသည့် ကဏ္ဍများကို သုံးသပ် တင်ပြထားပါသည်။

လေ့လာသုံးသပ်ခြင်းစာတမ်းမှ တွေ့ရှိချက်များ

ဤလေ့လာမှု၏ တွေ့ရှိချက်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာများနှင့် ရည်မှန်းချက်များကိုကောင်းမွန်စွာ ချမှတ်ထားကြောင်း ယေဘုယျအားဖြင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး မဟာဗျူဟာများတွင် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရည်မှန်းချက်များအား ထည့်သွင်းထားရှိပြီး အဆိုပါရည်မှန်းချက် များကိုလည်း အစိုးရ၏ မိန့်ခွန်းများ၊ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များတွင် ကြိမ်ဖန်များစွာ တွေ့မြင်ခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မူဝါဒများအား အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ရည်မှန်းချက်များအား အမှန်တကယ် ဖြစ်ပေါ်လာစေရေး လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်တွင်လည်းကောင်း အလွန်အရေးပါသည့် စိန်ခေါ်မှုများ အများအပြားရှိနေပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်မှုတွင် ကဏ္ဍများစွာ ပါဝင်ဆက်စပ်နေသည့် သဘောကို ယခင်လေ့လာမှုများနည်းတူ လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့်ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အစိုးရဌာနများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး အဆင့်များစွာ ပါဝင်ပတ်သက်လျက် ရှိပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေတွင် ဌာနအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြထားရှိပြီး ဖြစ်သော်လည်း ယခုအနေအထားမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေအား ဖော်ဆောင်ရန်စနစ်၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ၊ လုပ်ငန်း

စဉ်များမှာ ကနဦး အစပျိုးဆဲ အခြေအနေ ဖြစ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ၊ တာဝန်ယူမှုများတွင် မသေချာ၊ မရေရာမှုများရှိခြင်းနှင့် အသေးစိတ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မည့် နည်းလမ်းများ၊ ညွှန်ကြားချက်များ မရှိခြင်းတို့ကြောင့် လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အခက်အခဲများ၊ မသေချာမှုများ ရှိနေပါသည်။ ဌာနချုပ်နှင့် ဒေသဆိုင်ရာ စီမံရေးရာလုပ်ငန်းများတွင် စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ရန်လည်း လိုအပ်ချက်ရှိပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီမံအုပ်ချုပ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကဏ္ဍများစွာတွင် စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေအား ထိရောက် အကျိုးရှိစွာ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အခြေခံကျသည့် ပြင်ဆင်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေး နည်းလမ်းများတွင် လိုအပ်ချက်များ ရှိနေပါသည်။ အဓိကကျသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများနှင့် တည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်းစီမံကိန်းများအား အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာတွင် လိုက်နာရမည့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အနေအထား သတ်မှတ်ချက်များကို တိကျစွာ ပြဌာန်းထားခြင်းမရှိပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းစေသော ထုတ်လွှတ်အခွင့်အငွေများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အနေအထားများနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများ၊ ဒေသအလိုက် ချမှတ်ထားသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ ရည်မှန်းချက်များအတွက် အခြေခံသတင်းအချက်အလက်များ ကောက်ယူထားရှိမှု အစီအမံများမှာလည်း အားနည်းလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းလေ့လာတွေ့ရှိချက်သည် ဒေသဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနှင့် အရပ်ဘက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများအတွက် မသေချာမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုအား တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ကောင်မွန်လာစေမည့် အဖွဲ့အစည်းများအချင်းချင်း ပူးပေါင်းလေ့လာနိုင်စွမ်းကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး ဦးစီးရုံးချုပ်တွင် သာမက တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အဆင့်များတွင် စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ပေးမှုများ လည်း လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ ထိရောက်ခိုင်မာလာစေရေးအတွက် မူဝါဒရေးရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် လိုအပ်သည် သာမက လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် ဘဏ္ဍာငွေ လုံလောက်စွာ ရရှိရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းစေသူမှ ပေးလျှော်ရမည်ဟူသောသဘောတရားအား အသုံးပြုခြင်းမှ ဘဏ္ဍာငွေ

ရရှိစေနိုင်ပြီးပိုမိုကောင်းမွန်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒများ ဆက်တိုက်ဖွံ့ဖြိုးပေါ်ပေါက်လာစေရေးအတွက်လည်း အထောက်အကူဖြစ်စေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေသည် ယေဘုယျ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမူဘောင်တစ်ခုအဖြစ်သာ အဓိက ပံ့ပိုးပေးသည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ ဦးစားပေးအကြောင်းအရာများအတွက် ဥပဒေများ ပြဌာန်းရာတွင် အသေးစိတ်စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများနှင့် ညွှန်ကြားချက်များ ထည့်သွင်းရေးဆွဲရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဦးစီးဌာနနှင့် ယင်း၏ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်အဆင့်ဌာနရှိ ဝန်ထမ်းများသည် အခြားဒေသဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ပူးပေါင်းလျက် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများ ပိုမိုတိုးတက် ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် စွန့်ပစ်အညစ်အကြေးများ စီမံခန့်ခွဲရေး၊ ရေ၊ လေ၊ မြေနှင့် ဆက်စပ်သည့် ညစ်ညမ်းမှုများအား ထိန်းချုပ်နိုင်ရေးတွင်တရားဥပဒေအတိုင်း အမိန့်အာဏာများ သုံးကာ စစ်ဆေးမှုများ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့တွင် ပြည့်ဝစွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရန် လက်ရှိအခြေအနေထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော အရင်းအမြစ်များ ပိုမိုရရှိရန်လည်း လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုကုန်ကျစရိတ်များအား ကာမိစေရန် သင့်တင့်မျှတသော အခွန်ငွေကောက်ခံမှု စနစ်တစ်ရပ် တရားဝင်ထားရှိရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ အာဏာသက်ရောက်မှု ခိုင်မာအားကောင်းလာစေရန် အလို့ငှာ စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ရေးလုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာတွင်အကြောင်းအရာ ခေါင်းစဉ်များ အသေးစိတ် ခွဲခြား သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ထိခိုက်မှု ဆန်းစစ်ခြင်းဆိုင်ရာ လမ်းညွှန်ချက်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုထိန်းချုပ်ရေး စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများစသည့် ကဏ္ဍများစွာတို့တွင် လုံလောက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များ ကောက်ယူစုစည်းခြင်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းအပြင် ကြီးကြပ်အကဲဖြတ်ခြင်းအတွက် ပြည့်ဝသော စွမ်းဆောင်ရည်များ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေကို လက်တွေ့အကျိုး သက်ရောက်စေရေးအတွက် အရေးပါလျက် ရှိပါသည်။ သတင်းအချက်အလက်များ စီမံခန့်ခွဲခြင်းသည် တာဝန်ရှိသူများ၊ ရင်းနှီးမြုပ်နှံသူများနှင့် အရပ်ဘက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို အထောက်အကူပြုပြီး ပြည်သူလူထု၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုကိုလည်း ပိုမိုရရှိနိုင်ပါသည်။ အရပ်ဘက်

လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ စွမ်းဆောင်ရည်များမှာ တစ်စတစ်စ ဖွံ့ဖြိုးလျက်ရှိပြီး ထိုအဖွဲ့များတွင် ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များစွာ ပါဝင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် သစ်တောရေးရာဝန်ကြီးဌာန၏ ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှုဆန်းစစ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် အရပ်ဘက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၏ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုများကို အားပေးခြင်းဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဦးစီးဌာနသည် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအား အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းနှင့် အာဏာသက်ရောက်စေခြင်းများတွင် အရေးပါသည့် ပံ့ပိုးကူညီမှုများ ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကဏ္ဍလုပ်ငန်းအဖွဲ့ (Environmental Sector Working Group) သည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများအကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ပလက်ဖောင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးကဏ္ဍတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုများကို ညှိနှိုင်းပေါင်းစပ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာကဏ္ဍတွင် နိုင်ငံတကာမှ ထောက်ပံ့ထားသည့် စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများကို ညှိနှိုင်းပေါင်းစပ်ပေးရာတွင် အရေးပါပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းနှင့် စီမံကိန်းများ၏ အရေအတွက်ကို ကြည့်ရှုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံ ပတ်ဝန်းကျင် စီမံအုပ်ချုပ်မှု ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများမှ အကူအညီများ အထောက်အပံ့များ လုံလောက်စွာ ရရှိနေကြောင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှု ဆန်းစစ်ခြင်းလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးပေါ်ပေါက်လာစေရေးအတွက် ကူညီဆောင်ရွက်နေကြသော ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများစွာ ရှိပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် များပြားလှသည့် စီမံကိန်းများကို စီမံအုပ်ချုပ်ရန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဦးစီးဌာနအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများအကြား ညှိနှိုင်းပေါင်းစပ်ရေးမှာ အရေးပါသည့်အလျောက် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာကဏ္ဍ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးစေလာရန်နှင့် ထိရောက်အကျိုးရှိပြီး အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်သော စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ပေးခြင်း လုပ်ငန်းများအတွက် ၎င်းတို့၏ နည်းပညာအကူအညီ အထောက်အပံ့များဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

လမ်းပြမြေပုံမှ အဓိကအကြံပြုချက်များ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒများနှင့် အလေ့အထများ ဖွံ့ဖြိုးပေါ်ပေါက်လာစေရေး လမ်းပြ မြေပုံ၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်မှာ သိသာထင်ရှားစွာ ရှေ့ဆက် တက်လှမ်းမှုအတွက် လိုအပ်သည့် လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ချက်များကို သတ်မှတ်သွားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့အနက်မှ အချို့အကြောင်းအရာများအား အမြန်ဆုံး စတင် ဆောင်ရွက်သင့်သကဲ့သို့ ယင်းတို့အား အုတ်မြစ်သဖွယ် အခြေပြုပြီးမှ အခြားလုပ်ငန်းများကို ဆင့်ထက်ကဲ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိ ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ မူဝါဒများအား ထိရောက် အကျိုးရှိစွာ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အခြေခံလိုအပ်ချက်များကို ပထမဦးစားပေး ဖြည့်ဆည်းပေးရန် လိုအပ်ပြီး ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ဖြစ်နိုင်စွမ်း လေ့လာမှုများနှင့် သုတေသန လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ စနစ်တကျ လုပ်ဆောင် ပြီးမှ ရေရှည်လုပ်ငန်းများ ချမှတ်ပြီး အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လက်ရှိအခြေအနေတွင် လမ်းပြမြေပုံမှ လုပ်ငန်း တခုချင်းစီအတွက် ခန့်မှန်းကုန်ကျစရိတ် နှင့် တိကျသည့် အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားကို အသေးစိတ်ဖော်ပြရန် မဖြစ်နိုင်သေးပါ။ လုပ်ငန်း၏အမှန်ကြာချိန်မှာ စီမံခန့်ခွဲမှု စွမ်းရည်နှင့် အလေ့အထများ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်မှု အခြေအနေပေါ်တွင် ယေဘုယျ မူတည်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလမ်းပြမြေပုံသည် လုပ်ငန်းများ၏ ပမာဏနှင့် အချိန်ကာလ ရည်ညွှန်းချက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှု အစီအစဉ်၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ၂၀၁၅ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ တွင် အစပြုခဲ့သော အမျိုးသားအဆင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒ၊ လုပ်ထုံး လုပ်နည်း မူဘောင်နှင့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ် (၂၀၁၆-၂၀၃၀) ရေးဆွဲမည့် စီမံကိန်းသည် အသေးစိတ် လုပ်ဆောင်ချက် များအား သတ်မှတ်ရာတွင် ထပ်မံပံ့ပိုးမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒနှင့် အလေ့ အကျင့်များအား ဖွံ့ဖြိုးပေါ်ပေါက် လာစေရာတွင် နိုင်ငံတကာ၏ အကူအညီများမှ ပိုမိုထိရောက် ကောင်းမွန် သော ရလဒ်များ ရရှိလာနိုင်စေရန် ပတ်ဝန်းကျင်ကဏ္ဍ လုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ အခန်းကဏ္ဍသည် အရေးကြီးပါသည်။

ယင်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းများကြား ညှိနှိုင်းပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ကြစေရန်အတွက် အထောက် အကူများစွာ ပေးပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်း များ၏ စီမံကိန်းများသည် ဥပဒေအရ ပြဌာန်းထားသည့် နေ့စဉ် ပတ်ဝန်းကျင်စီမံခန့်ခွဲမှု လုပ်ငန်းတာဝန်များအား အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အထောက်အကူ ဖြစ်စေ သင့်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကဏ္ဍ လုပ်ငန်းအဖွဲ့မှ ညှိနှိုင်းပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ၎င်းရည်ရွယ်ချက် ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဤရှုထောင့်အမြင်အရ ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းများ၏ စီမံကိန်းများ အကြား တသားတည်း ဖြစ်စေရေးသည် အဓိကကျပါသည်။

လမ်းပြမြေပုံတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းဧရိယာ (၅)ခု ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ၎င်း လုပ်ငန်းများ၏ သဘောတရားများမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အပြန်အလှန် ချိတ်ဆက်နေသည့် သဘောဆောင် လျက်ရှိပါသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းများတွင် ချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ပါဝင်သကဲ့သို့ ကာလရှည် ကတိကဝတ်များထားပြီး ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရမည့်လုပ်ငန်း များလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ကုန်ကျစရိတ်အနေဖြင့် အသေးစား စီမံကိန်းများမှသည် ရေရှည်ဆောင်ရွက်ရမည့် အကြီးစား ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုများအထိ ရန်ပုံငွေနှင့် လူသားဆိုင်ရာ အရင်းအမြစ်များစွာ လိုအပ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ-

၁။ သစ်တော၊သတ္တု၊ ရေအား လျှပ်စစ်၊ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်းစသည့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်စပ်သည့်ကဏ္ဍများ၏ မူဝါဒများတွင် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးကိုပါ ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်း စဉ်းစားခြင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ ပင်မလုပ်ငန်းစဉ်များတွင် ထည့်သွင်းရေးဆွဲခြင်း၊

၂။ ဝန်ကြီးဌာနအတွင်းသာမက အခြားဆက်စပ်ဝန်ကြီးဌာန များရှိ ဝန်ထမ်းများကြားတွင် တာဝန်ယူမှုနှင့် လုပ်ငန်း တာဝန်များအား ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ခွဲခြားထားရှိခြင်း၊

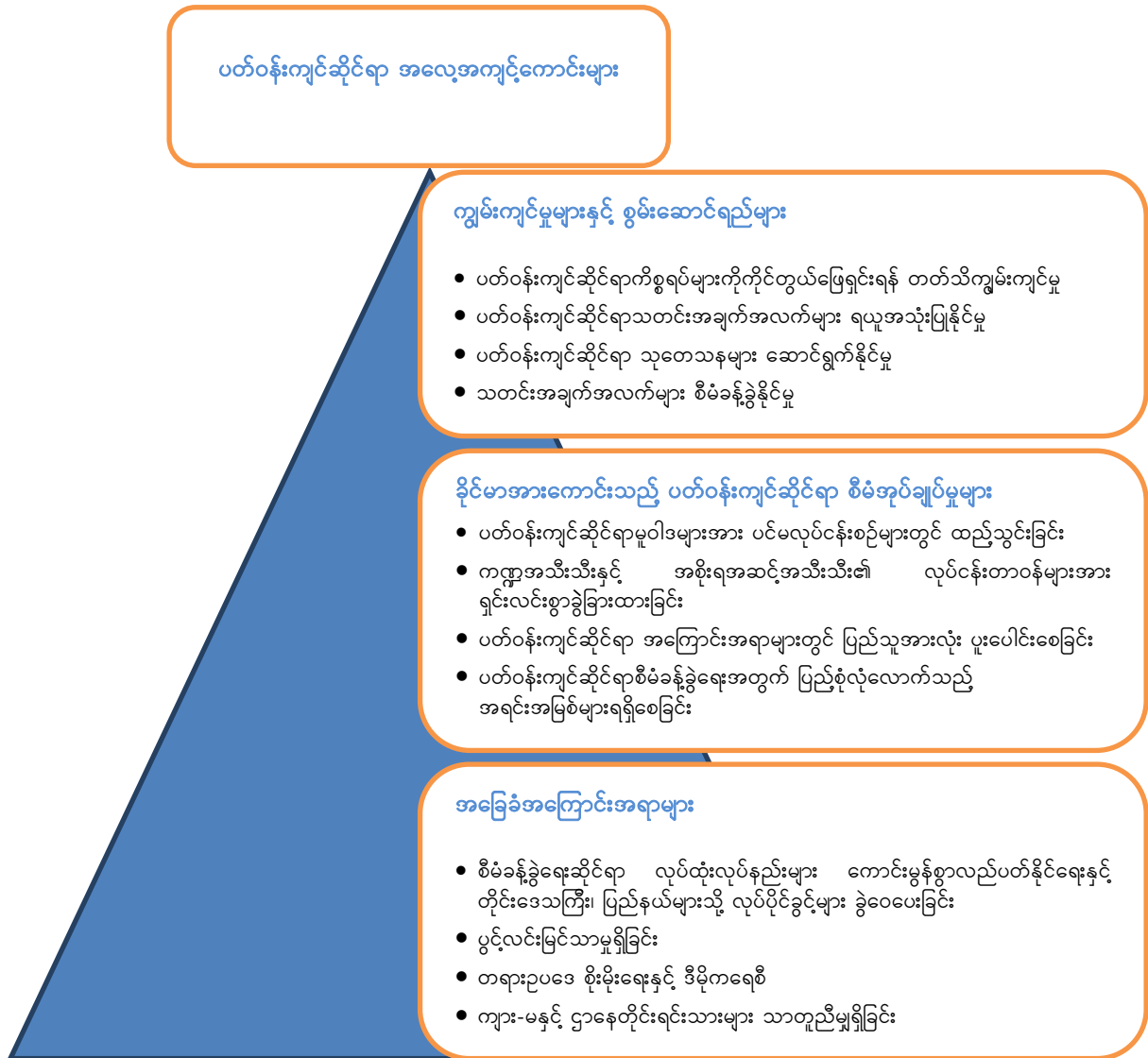
၃။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စီးပွားရေးအရ ခိုင်မာသေချာစေခြင်း၊ ဘဏ္ဍာငွေကြေးလည်ပတ်မှု စနစ်တရပ်ထားရှိခြင်း၊

၄။ ပြည်သူလူထု၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု အားကောင်းလာ စေခြင်းနှင့် အထူးသဖြင့် အကြီးစား စီမံကိန်းများအား ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ

အစီရင်ခံစာအကျဉ်းချုပ်

တရားမျှတမှုနှင့် သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိနိုင်မှု ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းအသစ်များပေါ် ပေါက်လာစေရေးတို့ အားကောင်းလာစေခြင်း၊ ဖြစ်ပါသည်။

၅။ လက်ရှိပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ စီမံခန့်ခွဲမှုကဏ္ဍရှိ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ ခိုင်မာအားကောင်းစေခြင်းနှင့်

ကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်များ တည်ဆောက်ယူနိုင်ရန် လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်

လမ်းပြမြေပုံတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအား ထိရောက်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် အဓိကအရေး ပါသည့်နယ်ပယ်များ သတ်မှတ်ပေးထားပြီး နယ်ပယ် တစ်ခုခြင်းစီအလိုက် လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားရှိပါသည်။

စီမံကိန်းအစီအစဉ်များ ရေးဆွဲခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သော ရည်ရွယ်ချက်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ မူဝါဒသဘောတရားများနှင့် မျှော်မှန်းချက်အမြင်များကို အခြေပြု၍ အသေးစိတ် စီမံချက်များ ရေးဆွဲပြီး ယင်းတို့မှ ဦးစားပေး လုပ်ငန်းများ ချမှတ် ဆောင်ရွက်သွားနိုင်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့

ဆောင်ရွက်ရာတွင် ရည်မှန်းချက်များ အတိုင်း တိကျစွာ ဆောင်ရွက်ရန်နှင့်လုပ်ငန်းများ ရေရှည် တိုးတက်ရေး အတွက် ဘဏ္ဍာရေး စီမံချက်များပါ ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် လိုအပ်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှု ဆန်းစစ်ခြင်းဆိုင်ရာ လိုင်စင် ထုတ်ပေးခြင်းနှင့် လိုက်နာဆောင်ရွက်မှုအား ထိန်းသိမ်း ကြီးကြပ်ခြင်းတွင် ရည်ရွယ်ချက်သည် ပတ်ဝန်းကျင် ထိခိုက်မှု ဆန်းစစ်ခြင်း၊ လိုင်စင် ထုတ်ပေးခြင်း၊ လိုက်နာဆောင်ရွက်မှုအား ထိန်းသိမ်းကြီးကြပ်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သော စနစ်များ ချောမွေ့စွာ လည်ပတ်နိုင်ရေး၊ ဆက်စပ်ပတ်သက်သူများ အားလုံးမှ လုပ်ငန်းစဉ်အား ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ နားလည်နိုင်ရေးနှင့် ပူးပေါင်း ပါဝင်နိုင်မှု အခွင့်အလမ်းများ တန်းတူညီမျှ ရရှိစေရေးကို အဓိကထားပါသည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်များ အောင်မြင် မှု ရရှိစေရန်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် ထိခိုက်မှု ဆန်းစစ်ခြင်းဆိုင်ရာ လိုင်စင်ထုတ်ပေးခြင်း၊ ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သည့် ဥပဒေများကို အတည်ပြုရန်နှင့် အများလက်ခံနိုင်မှုရရှိရန် လိုအပ် ပါသည်။ အရေးအကြီးဆုံးအချက်မှာ ဤလုပ်ငန်းများကို အမှန်တကယ် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှု လျော့နည်းစေခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ် ကန့်သတ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်သို့ စွန့်ထုတ်အညစ်အကြေးများ ထုတ်လွှတ်ခြင်းကို သိသိ သာသာ လျော့ချရန် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းအား ဆောင်ရွက်ရာတွင် စွန့်ထုတ်အညစ်အကြေးများအား ရှာဖွေတိုင်တာနိုင်မည့် စွမ်းဆောင်ရည်များ မြှင့်တင် ရန်နှင့် တိုင်းတာမှုစံနှုန်းကိန်းများ သတ်မှတ်ရန်၊ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများနှင့် စက်ရုံ အလုပ်ရုံများအား တိုင်းတာမှုစနစ်များ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရန် လိုအပ် လှပါသည်။ ထို့ပြင် ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှု ထိန်းချုပ် ကန့်သတ်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ရန် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ရန်ပုံငွေကို လည်ပတ်စေမည့် နည်းလမ်းများလည်း လိုအပ်ပါသည်။

ဓာတုပစ္စည်းများနှင့် ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့်ပစ္စည်းများ စီမံခန့်ခွဲခြင်းအတွက် ရည်ရွယ်ချက်သည်ဓာတုပစ္စည်းများ နှင့် ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်

သည့် အန္တရာယ်အားလျော့ကျစေရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။၎င်း ရည်ရွယ်ချက်အား အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် စီမံချက်များရေးဆွဲရန်၊ သက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးဝန်ထမ်း များနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများ၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို မြှင့်တင်ပေးရန်၊ ဓာတ်ခွဲခန်းသုံး ကိရိယာများနှင့် အထောက်အပံ့ပစ္စည်းများ ရရှိနိုင်ရန် လိုအပ်လှပါသည်။

မြို့ပြလူနေထိုင်မှုများ လျင်မြန်စွာ ကျယ်ပြန့်လာသည်နှင့် အမျှ **မြို့ပြပတ်ဝန်းကျင်အား ထိရောက်စွာ စီမံခန့်ခွဲ ရေး**မှာ ပိုမိုအရေးပါလာပါသည်။ မြို့ပြများ ထာဝစဉ်လှပ သန့်ရှင်းစေရေးအတွက် မြို့ပြ စီမံကိန်းများနှင့် စီမံ အုပ်ချုပ်မှုများ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေရန် ရည်ရွယ် ပါသည်။ စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲခြင်းနှင့် အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်ခြင်းလုပ်ငန်းများ လိုအပ်နေပြီး၊ အညစ် အကြေးနှင့် ရေဆိုးထုတ်လွှတ်မှု စီမံခန့်ခွဲရေး၊ ယာဉ်အသွားအလာထိန်းချုပ်ရေး၊ ပြည်သူများ၏ မြို့ပြ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အသိမြင့်မားရေးနှင့် ပူးပေါင်း ပါဝင်လာစေရေးနှင့် ဖော်ပြပါလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင် ရန် စီမံခန့်ခွဲမှု အသုံးစရိတ်များ ရရှိလည်ပတ်စေရေး တို့မှာ အရေးပါလှပါသည်။

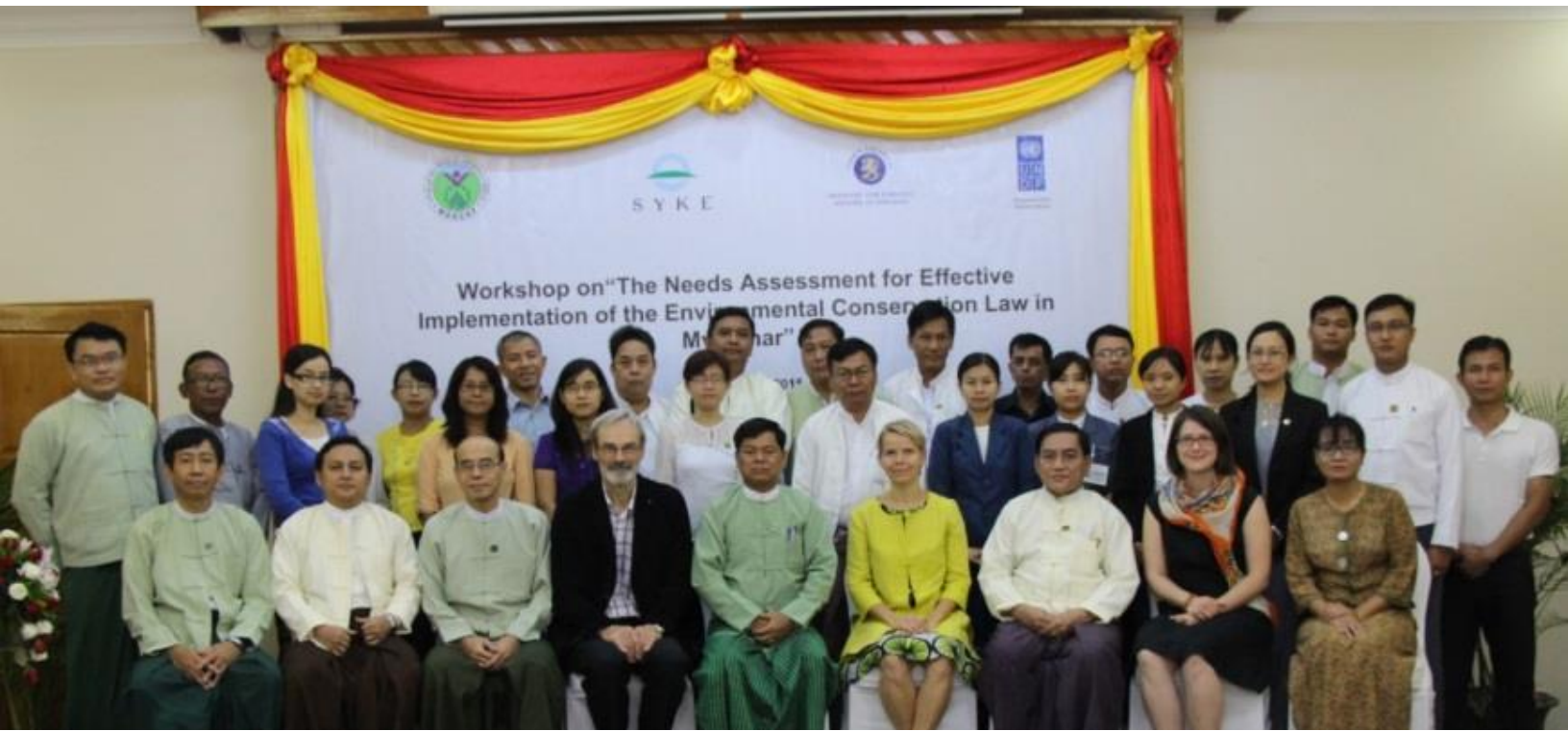
ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများ ထိန်းသိမ်းရေး အပါအဝင် သဘာဝသယံဇာတ အရင်းအမြစ်များနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး အကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍မူ ယခု လမ်းပြမြေပုံတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာ ဆွေးနွေး ထားရှိပါသည်။ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဇီဝမျိုးစိတ် များအား ကာကွယ်ရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြွယ်ဝ လှစွာသော သဘာဝသယံဇာတများအား စဉ်ဆက်မပြတ် အသုံးချစေရန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မူဝါဒတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သဘာဝ သယံဇာတများ ဖြစ်သော ပင်လယ်အကြွေဝါနှင့် ကုန်းတွင်း သယံဇာတ အရင်းအမြစ်များအပေါ် ဖိအားများ သက်ရောက်လှရှိပြီး ရေရှည်တည်တံ့စေမည့် အလေ့အကျင့်ကောင်းများဆီသို့ ဦးတည်သော တိုးတက်မှု ဖြစ်စေရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဦးစားပေး လုပ်ဆောင်ချက်များ အနေဖြင့် တာဝန်ရှိသူများ၏ အခန်းကဏ္ဍများအား ရှင်းလင်း ပြတ်သားမှုရှိခြင်း၊ ဒေသခံ ပြည်သူအစုအဖွဲ့များမှ ဦးဆောင်၍ စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့် စီမံကိန်း ရေးဆွဲ

ခြင်းများတွင် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများအား ထည့်သွင်း စဉ်းစားခြင်းတို့ကိုလုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ၏ လူမှုရေးဆိုင်ရာ တာဝန်ယူမှုများ၊ စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု သဘောတရားများနှင့် နိုင်ငံတကာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့၏ စံသတ်မှတ်ချက်များ ကဲ့သို့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘာဝသယံဇာတ စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း စံသတ်မှတ်ချက်များနှင့် အလေ့အကျင့် ကောင်းများအား လက်ခံကျင့်သုံးခြင်းနှင့် အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်ပင် ရေရှည်တည်တံ့ စေရေး နည်းလမ်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်သူများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အသိအမြင်အား မြှင့်တင်ပေးခြင်း၊ သတင်းအချက်အလက်ခန့်ခွဲခြင်း၊ သုတေ သနနှင့်ရလဒ်များ ဖြန့်ဝေအသိပေးခြင်းနှင့်လေ့ကျင့်ပညာ ပေးခြင်းတို့မှာကဏ္ဍများစွာတို့တွင်လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။ ယေဘုယျရည်ရွယ်ချက်မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းနယ်ပယ်မျိုးစုံ တွင်ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အသိပညာများ သိသာစွာတိုး တက်လာစေရေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ သတင်းအချက်

အလက်များ ထုတ်ပြန်ကြေညာရေးနှင့် အသုံးချရေးတို့ကို ပိုမို အားကောင်းလာစေရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းရည်ရွယ်ချက်အားပြည့်ဝစွာအကောင်အထည်ဖော်ရန် မှာ အခြေခံပညာနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာကျောင်းများမှအစ လူ့အဖွဲ့အစည်းများတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပိုင်ခွင့်ရှိသူများ အထိ လူမှုနယ်ပယ်အသီးသီးတို့တွင် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အသိအမြင်များ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေရန် လိုအပ်လှပါ သည်။ အရေးကြီးသည်မှာ လက်ရှိနှင့် နောင်တွင် ပိုမိုထွန်းကားလာမည့်ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာသတင်းအချက် အလက်များ၊ ဗဟုသုတများအားစနစ်တကျစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် ပြည်သူများမှ ၎င်းသတင်းအချက်အလက်များကို အသုံး ချနိုင်ရန်အခွင့်အလမ်းများ ရရှိစေရေးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်အနာဂတ်တွင်ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင် ရာ သုတေသနလုပ်ဆောင်မှုများ ပိုမိုအားကောင်းလာစေ မည့် အခြေအနေကိုလည်း ဖန်တီးပေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

EXECUTIVE SUMMARY

Overview and approach of the needs assessment

The objective of this needs assessment was to identify areas in Myanmar's current environmental governance that should be strengthened to better respond to current and anticipated environmental challenges. The focus is on the effective implementation of the recent Environmental Conservation Law (ECL, 2012) that provides the general legal framework for environmental conservation in Myanmar and the role of the Environmental Conservation Department (ECD) of the Ministry of Environmental Conservation and Forestry (MOECAF) as the main actor responsible for its implementation. Coordination, cooperation and participation of other line ministries and organizations is needed to implement the environmental conservation in ECL.

The assessment was funded by the Ministry for Foreign Affairs of Finland (MFA) and United Nations Development Programme (UNDP) Myanmar and carried out by a team of experts from the Finnish Environment Institute (SYKE) and UNDP. It is based on an extensive review of official and informal documents, available studies and project reports. A large number of interviews were carried out with government officials, development partners and independent experts. Two consultation workshops were organised to engage views of civil society organisations (CSOs) and representatives of the private sector on environmental governance and management in Myanmar. Based on the collected data, the regulatory framework for environmental conservation and management in Myanmar was analysed along with the existing governance arrangements and practices, capacities and resources for its implementation. Recent and ongoing activities by development partners to support the environmental governance in Myanmar have also been covered in the assessment.

From the various data collected, gaps and needs were analysed for the following thematic areas

arising from the ECL and key environmental challenges facing Myanmar:

1. National and regional planning to implement environmental policies
2. Environmental licensing, including EIA and SIA
3. Pollution control
4. Management of chemicals and hazardous substances
5. Urban environmental management
6. Economic mechanisms in environmental protection
7. Conservation of natural resources, biodiversity and cultural heritage
8. International environmental agreements
9. Environmental information management, dissemination, research and training
10. Access to environmental justice

Based on the gaps and needs, priority areas for strengthening the role of the ECL and its implementation were identified at the policy level, in practical implementation of the regulatory framework, in capacity development, information management, monitoring capacity and research, and in public participation and access to information.

Findings of the assessment

Myanmar has a well-developed set of general environmental strategies and objectives. Bold and strong visions for the state of the environment and sustainable development have been enshrined in environmental policies and development strategies and reaffirmed repeatedly in official speeches and statements. At the same time, several important challenges have been identified in implementation of the policies and steps towards realization of these visions.

The study confirms the complexity of environmental governance in Myanmar. Several branches and several levels of government play important

roles in ensuring environmental management and conservation. The need for coordination is recognized in the ECL, but institutions, processes and procedures based on the ECL are still in a formative stage. This is reflected in uncertainties with respect to procedures in environmental matters, unclear responsibilities and lack of detailed regulations and guidance.

Despite active development and capacity building efforts to improve environmental governance, there are gaps in the fundamental administrative tools and setup needed for effective implementation of the ECL. Specifications of environmental conditions to guide the implementation of major development and infrastructure projects are lacking. The collection and availability of baseline and monitoring data - both with respect to emissions and the state of the environment - registries of environmentally significant activities are poorly managed. These observed gaps create uncertainties for authorities, enterprises and civil society organisations. They hamper the collective learning that could gradually improve environmental management in Myanmar. There is also a need for capacity building within the environmental administration at the central and especially the regional level.

Policy level development is needed to strengthen the enforcement of the ECL but also for ensuring sufficient financing that the implementation requires. The use of the polluter pays principle can provide resources and also ensure the continuous improvement of environmental policies. The legislation in environmental priority areas needs to be supported by specific regulations and guidance as the ECL mainly provides a general framework. The ECD and its regional offices should, jointly with other local authorities, use their legal powers to initiate practical actions to improve the environmental conditions through waste management, air quality control as well as water and soil pollution. Adequate implementation will require more resources than are currently available. Adequate resources can be obtained by establishing a fair and legitimate public revenue collection system for recovering costs of the environmental administration.

Several specific areas have been identified for capacity development that would strengthen the enforcement of the ECL. These include sector-specific EIA guidelines and pollution control regulations concerning both emissions and ambient standards. Collection and management of adequate information and sufficient monitoring capacity are crucial for the practical enforcement of the ECL. The information management needs to be developed as a matter of urgency. It will support the work of authorities, developers and CSOs and also encourage public participation. CSOs are developing capacities in environmental matters and have access to a wide range of expertise. By encouraging their participation especially in EIA processes, MOECA and the ECD can obtain important support for the implementation and enforcement of the ECL.

The role of the Environment Sector Working Group (ESWG, a cooperation platform for the Government of Myanmar and international development partners (DP) to coordinate development partner support to the environment sector in Myanmar¹) is important in ensuring coordination among donor-financed activities in the environment sector. The large number of development partners and ongoing and planned projects implies that Myanmar's authorities are able to get remarkable external support for their work. There is, for example, strong attention to the development of EIA among a number of development partners with many projects focusing on this area. At the same time, it also means that the ECD, as the principal environmental authority, is under heavy pressure to manage the support from development partners. Coherence among the various interventions is essential and DPs should actively strengthen the coordination and cooperation of their technical assistance to ensure effective and coherent capacity building in the environment sector in Myanmar.

¹ There is also an international Working Group on Environment under the Greater Mekong Sub-Region (GMS WGE), where ECD is the focal point of Myanmar. This report focuses on the ESWG in Myanmar.

Roadmap and key recommendations

The main aim of the roadmap for improving environmental policies and practice in Myanmar is to identify necessary actions for significant progress. Some of these actions should be initiated as soon as possible given that they will form the foundation upon which other activities can be built. These actions are needed to address the fundamental gaps in the ability to effectively implement existing environmental policies. Other proposed activities are by their nature longer-term efforts that require feasibility studies or research projects which support the specification of detailed priorities and future actions.

The current version of the roadmap does not include detailed cost estimates or timelines for individual activities. The cost will depend on the level of ambition, the duration of interventions and progress in general administrative capacities and practice. The roadmap provides indications of the magnitude and duration of the tasks. The project to formulate a *National Environmental Policy, Strategy Framework and Action Plan for 2016 to 2030* supported by UNDP Myanmar, initiated in

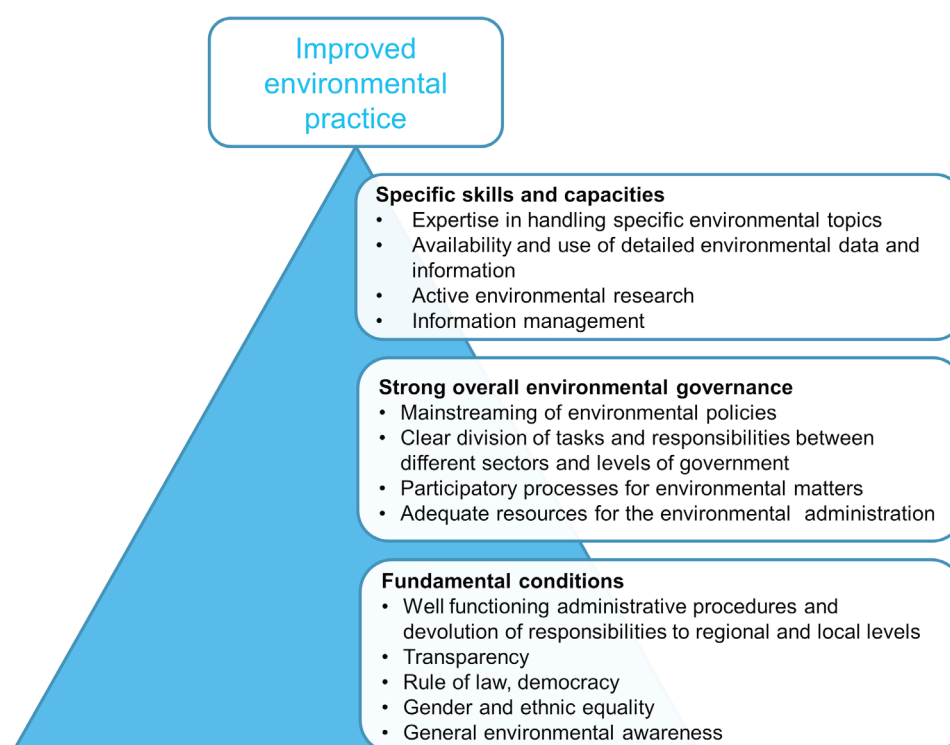
October 2015, will provide opportunities to specify further details of these actions.

In developing Myanmar's environmental policies and practice the role of the ESG is important. It has the potential to enhance social learning that helps the administration and development partners to focus and adjust activities for increased effectiveness. The ESG can ensure that development partner projects support daily duties that are specified by the legislation. Coherence among the DP projects is essential in this respect.

The roadmap identifies five cross-cutting action areas. These include both urgent and immediate actions as well as longer-term commitments and efforts. Cross-cutting actions are closely linked to thematic areas of action. Costs range from small-scale projects to long-term significant investments. These are

1. Mainstreaming and integration of environmental considerations in relevant policy areas such as forestry, mining, hydropower, oil and gas, agriculture and tourism.
2. Clarification of responsibilities between authorities both horizontally and vertically

Figure: Pyramid for improving environmental practice

Children watching a local football match from tree in Myitkyina, Kachin State. Myanmar's rural areas are seeing high rates of deforestation and environmental degradation. *Mangshang Yaw Bawm, 2011*

and the development of human resources of authorities.

3. Ensuring the economic base for the environmental governance and ensuring economic sustainability of administration.
4. Strengthening public participation and access to environmental justice and information, especially in dealing with large-scale projects.
5. Strengthening of existing and establishment of new services in the environmental administration.

The thematic areas of action aim at strengthening the ECD and its role in implementing the ECL. For each of the following thematic areas, an overall objective has been identified along with priority areas of action.

With respect to **planning**, the objective should be to ensure that the principles and vision of Myanmar's environmental policies are translated into specific actions supported by plans that guide and prioritize them. To achieve this, progress is needed particularly in terms of concrete action and invest-

ment plans, watershed-based planning, but also for long-term visionary development of economic instruments.

In **EIA, licensing and compliance monitoring** the objective should be to ensure that the systems for EIA, licensing and compliance control operate smoothly and all stakeholders are able to participate in a fair and equitable manner. To achieve this, action is needed to ensure the legitimacy and acceptance of the systems for EIA, licensing, pollution monitoring and compliance control. The highest priority should be given to actions that ensure their effective implementation.

The objective of **pollution abatement and control** is to significantly reduce the release of pollutants into the environment. To achieve this, action is required for improving analytical capacity to detect and measure pollution, the specification of standards against which pollution can be measured, on the job training for officials and industry. In addition, financing mechanisms for investments in pollution control are needed.

For the **management of chemicals and hazardous substances**, the objective should be to ensure that the risks related to chemicals and hazardous substances are minimized. Action is required at the level of planning, clarification of the roles of authorities, capacity building of authorities and industry as well as availability of laboratory capacity and treatment facilities.

The need for effective **urban environmental management** is becoming increasingly urgent with rapid urbanization. The objective is to improve urban planning and management of the urban environment to allow for sustainable and equitable urban solutions. This will require reviewing the responsibilities and tasks in planning as well as mechanisms that ensure the adequate implementation of the plans. Action is required at the level of planning and development processes, in specific areas such as waste and wastewater management, transportation, awareness raising, public participation and financing of activities.

Conservation of natural resources and cultural heritage, including protection of biodiversity is an area only partly addressed in this roadmap. The objective should be to safeguard cultural and biological values of Myanmar and to ensure a sustainable use of Myanmar's rich natural resources. The pressures on Myanmar's natural resources - both

marine and terrestrial resources - are increasing and action is needed to ensure progress towards sustainable practices. Priority actions include the clarification of roles of authorities, community management and taking biodiversity into account in all planning and management. The adoption and implementation of international management standards and practices such as CSR, the OECD principles and IFC performance standards would also contribute towards more sustainable management practices.

Awareness raising, information management, research, dissemination and training - including human resource development of the environmental administration - are of key importance. The overall objective should be to significantly increase the environmental awareness at all levels of society, ensure adequate management of environmental information and strengthen the production and use of environmental information in Myanmar. To achieve this, environmental awareness should be developed through many separate steps starting with education in schools and higher education, as well as reaching decision-makers in society. This requires access to environmental information which is supported by adequate data and knowledge management. This will also create a base for the strengthening of environmental research.

အစီရင်ခံစာအပြည့်အစုံကို ရယူရန်-

For downloading the full report, please go the webpages below.

<http://www.formin.fi/public/default.aspx?contentid=346142&nodeid=15145&contentlan=2&culture=en-US>

[http://www.syke.fi/fi-FI/SYKE_Info/Viestintaaineistot/Ratkaisujablogi/Mikael_Hilden_Kirsi_Makinen_Finding_the_\(39098\)](http://www.syke.fi/fi-FI/SYKE_Info/Viestintaaineistot/Ratkaisujablogi/Mikael_Hilden_Kirsi_Makinen_Finding_the_(39098))

http://www.mm.undp.org/content/myanmar/en/home/library/environment_energy/Needs_Assessment_Environmental_Conservation_Law_in_Myanmar.html